

— Τέλος, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η συλλογιστική της Επιτροπής πάσχει πλάνη περί το δίκαιο καθόσον αφορά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της διαδικασίας επιβολής ΥΔΥ. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρόβλεψη μη αποσβεστικής προθεσμίας έχει ως αποτέλεσμα τη *sine die* παράταση της «πρώτης φάσεως» της διαδικασίας, γεγονός το οποίο στερείται λογικής, αλλά και έρχεται σε αντίθεση με τον ισχυρισμό της Επιτροπής ότι η διαδικασία επιβολής των ΥΔΥ, αν και ενιαία, συνίσταται σε δυο φάσεις.

Προσφυγή της 23ης Ιουλίου 2007 — Martin κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-276/07)

(2007/C 211/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Hans-Peter Martin (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: Έ. Boigelot, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 10 Μαΐου 2007 απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία κοινοποιήθηκε στις 14 Μαΐου 2007 και σύμφωνα με την οποία κρίθηκε ότι ένα ορισμένο ποσό κατεβλήθη αχρεωστήτως στον προσφεύγοντα και ότι, δυνάμει του άρθρου 27, παράγραφος 3, της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις δαπάνες και την αποζημίωση των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, ο προσφεύγων οφείλει να επιστρέψει το ποσό αυτό·
- εφόσον παρίσταται ανάγκη, να ακυρώσει την από 13 Ιουνίου 2007 απόφαση του Γενικού Διευθυντή της Γενικής Διευθύνσεως Οικονομικών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η οποία ελήφθη σε εκτέλεση της προαναφερθείσας αποφάσεως της 10ης Μαΐου 2007 και με την οποία απευθύνθηκε στον προσφεύγοντα όχληση προκειμένου αυτός να καταβάλει τα ανωτέρω ποσά ή να προτείνει ένα έγγραφο σχέδιο εκκαθαρίσεως το οποίο θα πρέπει να γίνει δεκτό από το Κοινοβούλιο εντός τριάντα ημερών από της εκδόσεως της αποφάσεως αυτής·
- να ακυρώσει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, και ενδεχομένως, όλες τις αποφάσεις που συνιστούν εκτέλεση προγενεστέρων αποφάσεων και που θα εκδοθούν κατά τη διάρκεια της δίκης·
- να καταδικάσει, εν πάση περιπτώσει, το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν της διεξαγωγής έρευνας σχετικά με τα επιδόματα γραμματείας που χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα υπό την ιδιότητα του

μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (στο εξής: OLAF) κατήρτισε έκθεση με την οποία διαπιστώθηκε η ύπαρξη ορισμένων παρατυπιών. Βάσει της εκθέσεως αυτής, ο Γενικός Γραμματέας του Κοινοβουλίου εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση της 10ης Μαΐου 2007, με την οποία κρίθηκε ότι ο προσφεύγων οφείλει να επιστρέψει τα αχρεωστήτως καταβληθέντα σ' αυτόν ποσά κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 3, της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις δαπάνες και την αποζημίωση των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από εσφαλμένη και ανακριβή εφαρμογή της κανονιστικής ρυθμίσεως σχετικά με τις δαπάνες και την αποζημίωση των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, και ιδίως των άρθρων 14 και 27, παράγραφος 3, της εν λόγω ρυθμίσεως.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από πλάνη εκτιμήσεως ως προς τη λυσιτέλεια των δικαιολογητικών εγγράφων που προσκόμισε ο προσφεύγων.

Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράβαση του κανονισμού 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹), και από παραβίαση των αρχών της αναλογικότητας και της απαγορεύσεως των διακρίσεων.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει ένα λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και από προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

(¹) ΕΕ L 248, σ. 1.

Αίτηση αναίρεσεως που υπέβαλε στις 18 Ιουλίου 2007 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 11 Μαΐου 2007 στην υπόθεση F-2/06, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-278/07 P)

(2007/C 211/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Ανααιρεσίβλητη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων